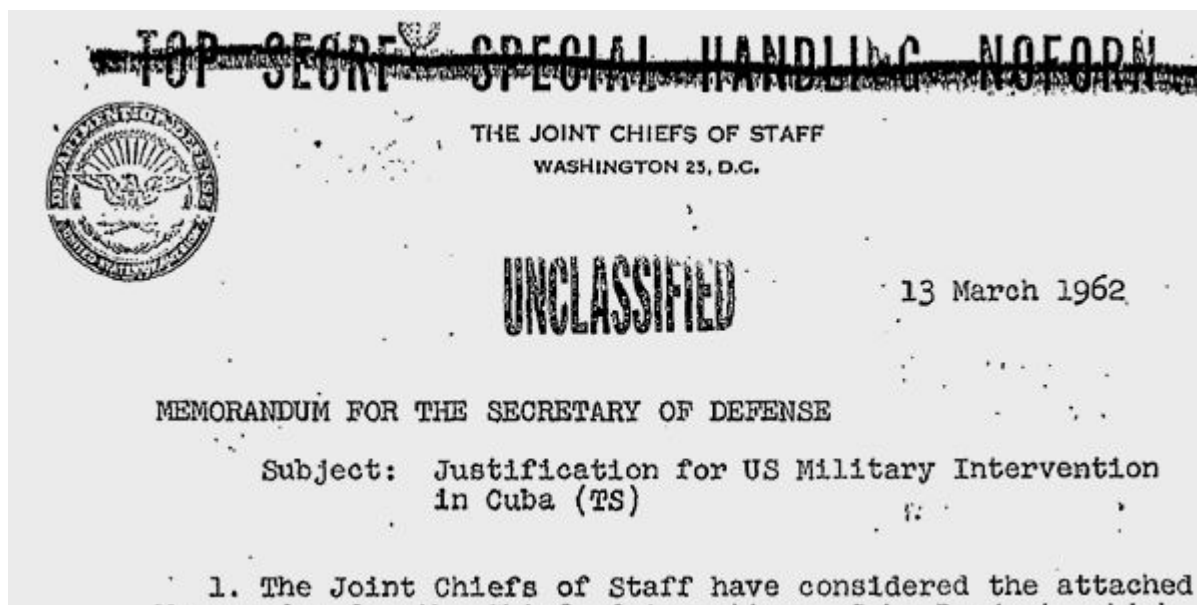

61 lat temu militaryści z USA zapropowowali Operację Northwoods

13 marca 2023

Nie ma nic bardziej odrażającego, co może spotkać naród ze strony własnego rządu czy też własnego wojska, jak zabijanie przez niego jego członków, a także organizowanie na terytorium własnego kraju zamachów terrorystycznych. Praktyka takich nikczemnych czynów, jak wydawać by się mogło, dotyczy przede wszystkim systemów autorytarnych lub totalitarnych. Jednak dokładnie 61 lat temu, 13 marca 1962 roku amerykańscy militaryści, zgromadzeni w Kolegium Połączonych Szefów Sztabów zaproponowali Operację Northwoods, operację szerzenia mordu i terroru na terytorium Stanów Zjednoczonych w celu zwaleni winy za te nieczne czyny na kubański rząd Fidela Castro co miało posłużyć jako pretekst do wszczęcia wojny przeciwko Kubie.

Kuba pod rządami skorumpowanego satrapy Fulgencio Batisty była państwem tak odrażającym, że kiedy asystent prezydenta Stanów Zjednoczonych Johna Fitzgeralda Kennedy'ego został poproszony przez amerykański rząd o ocenę sytuacji w tym kraju,

stwierdzić miał, że aż prosi się tam o rewolucję.

Kuba pod władzą wspieranego przez USA dyktatora Batisty była jedną wielką plantacją – plantacją trzciny cukrowej, z której wytwarzano główny towar eksportowy Kuby, ale także „plantacją” burdeli, kasyn, klubów nocnych i wszelkich innych miejsc rekreacji, prowadzonych przez amerykańskich mafiosów dla obywateli amerykańskich tam przybywających. Oprócz fatalnej sytuacji ekonomicznej ogromnej większości obywateli tego kraju, reżim Batisty utrzymywał tam także represje polityczne, cenzurę prasy, tortury czy też publiczne egzekucje. Trudno byłoby znaleźć jakikolwiek pozytyw z władzy Batisty dla narodu kubańskiego. Toteż kiedy na wyspę z Meksyku przybyli rewolucjoniści, wówczas bynajmniej jeszcze nie wyłącznie komuniści, zyskali oni masowe poparcie kubańskiego narodu.

Batista tracąc poparcie nawet wśród swojej wojskowej świty, której nakazywał mordowanie biednych chłopów w celu zastraszenia narodu i spacyfikowania jego rewolucyjnych zapędów, w końcu musiał uciec z kraju, wraz z setkami milionów dolarów nagromadzonego majątku. Władzę na Kubie przejęli narodowi rewolucjoniści, sprzymierzeni z grupami komunistycznymi.

Reformy nowych władz szybko niemal całkowicie zlikwidowały analfabetyzm, budowano szkoły, zbudowano także ogromną liczbę nowych mieszkań, ograniczając tym samym zjawisko bezdomności. Stworzono także dużą ilość publicznych ośrodków zdrowia, co spowodowało m.in. ograniczenie śmiertelności nowo narodzonych dzieci oraz znaczną poprawę ogólnej kondycji zdrowotnej Kubańczyków.

Poważny konflikt z władzami USA zaczął się od zakupów radzieckiej ropy naftowej, którą przetwarzano w rafineriach należących do firm amerykańskich. Kiedy te odmawiały tego procederu, zostały przez władze w Hawanie znacjonalizowane. W odwecie Amerykanie nałożyli embargo na import kubańskiego cukru. Działania władz rewolucyjnych były natychmiastowe:

większość należących do USA aktywów na wyspie zostało znacjonalizowane – tak uczyniono m.in. z bankami i cukrowniami.

Skręt rządu kubańskiego, w wyniku wrogiej wobec niego polityki USA, w kierunku gospodarki socjalistycznej spowodował „odpalenie” maszyny propagandowej przeciwko Kubie. W 1959 roku prezydent USA Dwight Eisenhower zezwolił tajnym służbom amerykańskim na obalenie władzy Fidela Castro, na co przeznaczono 13 mln dolarów. Do całego procederu zaangażowano amerykańską zorganizowaną przestępczość – mafię, która to straciła ogromne majątki w wyniku dyrektyw kubańskiego rządu rewolucyjnego.

Jeszcze w 1960 roku prezydent USA Eisenhower chciał dokonać wojskowej inwazji na wyspę. W tym też celu szukano ku temu pretekstu. Kiedy ten się nie znalazł, amerykański przywódca zasugerował, aby amerykańscy wojskowi taki pretekst sztucznie wytworzyli. Pomysł ten jak się później okaże podchwycił Przewodniczący Kolegium Połączonych Szefów Sztabów generał Lyman Lemnitzer oraz jego najbliżsi współpracownicy.

Zanim się to jednak stanie CIA zaczęła organizować na południu USA bandy terrorystyczne, które miały dokonać zbrojnej agresji na Kubę, czego efektem była kompromitująca USA inwazja w Zatoce Świń. Spowodowała ona wściekłość nowego prezydenta USA J. F. Kennedy’ego na amerykańskie struktury tajne, czego konsekwencją było odwołanie szefa CIA Allena Dullesa, znanego orędownika destrukcji porządku międzynarodowego i obalania obcych rządów w interesie amerykańskiego rządu i amerykańskiego prywatnego biznesu.

Po porażce w Zatoce Świń amerykańscy militaryści na polecenie prezydenta Kennedy’ego, zaciekłego wroga rewolucyjnych władz na Kubie, opracowali Operację Mangusta, tajny projekt, którego celem było skłonienie Kubańczyków mieszkających pod rządami Castro do obalenia władz w Hawanie. A na miejsce rządu rewolucyjnego Amerykanie chcieli powołać przyjazne wobec

siebie władze, de facto rząd marionetkowy wobec Waszyngtonu.

Operacja Mangusta była potężnym przedsięwzięciem, w które zaangażowano nie tylko Pentagon, ale i Departament Stanu, Radę Bezpieczeństwa Narodowego (organ sprawujący kontrolę nad CIA), personel Białego Domu i biuro prokuratora generalnego, który był wówczas brat prezydenta Robert Kennedy.

W styczniu 1962 roku tenże właśnie Robert Kennedy nadał problemowi kubańskiemu najwyższy priorytet. Generał Edward Lansdale opracował wówczas sześciofazowy harmonogram Operacji Mangusta. Faza pierwsza polegała na dyskredytacji i izolacji kubańskich władz. Faza druga na dewastowaniu kubańskiej gospodarki przez sabotaż (m.in. niszczenie kubańskich cukrowni, od których zależne było bogactwo tego kraju). Faza trzecia to wzmożenie zbierania informacji wywiadowczych. Faza 4 – skłócenie Kuby z blokiem krajów socjalistycznych. Faza 5 – wsparcie dla kubańskiej emigracji i rządów Ameryki Łacińskiej w podejmowaniu działań przeciwko władzy Fidela Castro. I faza 6 – przygotowanie się na wykorzystanie zaistniałej rewolty.

Plan ten został zatwierdzony 20 lutego 1962 roku. Osobno Kolegium Połączonych Szefów Sztabów opracowało także inną tajną operację – Operację Northwoods.

Operacja Northwoods miała na celu przeprowadzenie brutalnej kampanii terroru przeciwko amerykańskiemu celom wojskowym i cywilnym, zrzućenia za to winy na rząd kubański oraz wykorzystanie tego jako pretekstu do wojny z Kubą. Czytając dokładny opis tego, co zaplanowali amerykańscy militaryści, aż włos może zjeżyć się na głowie.

Jeden z punktów planu mówi o atakach i zamachach terrorystycznych na amerykańską bazę Guantanamo na Kubie, przeprowadzonych przez opozycję wobec Castro, przebraną za kubańskich żołnierzy, których celem było zwalenie winy za te ataki na władzę w Hawanie i wykorzystanie tego jako casus belli przyszłej kampanii wojennej.

Inny fragment tej samej operacji zakładał eksplozję statku w Zatoce Guantanamo, w której zginęliby Amerykanie, a amerykańskie władze wojskowe natychmiast zorganizowałyby ich pogrzeby, po czym zaatakowano by w odwecie kubańską artylerię, co doprowadziłoby w konsekwencji do eskalacji wojny USA-Kuba.

Inny punkt opracowania mówi o inscenizacji ataku na amerykański okręt wojenny przez kubańskie lotnictwo, będące w rzeczywistości sterowane przez siły amerykańskie. Zaproponowano także wysadzenie w powietrze statku z Kubańczykami w jego drodze na Florydę, za co również miano zwać winę na reżim Fidela Castro. Ponadto proponowano ataki terrorystyczne na Kubańczyków za granicą, w tym na terytorium USA i przypisanie sprawstwo tych ataków władzom w Hawanie. Wykorzystać miano przy tym ładunku wybuchowe. W ten sposób skompromitowano by rząd kubański i stworzono by powszechne przyzwolenie na wojnę z tym krajem.

W innym punkcie operacji planowano za pomocą fałszywego sowieckiego MIG-a atakować samoloty amerykańskich sił powietrznych oraz amerykańskie samoloty floty cywilnej na terytorium USA. Podczas tej operacji miano zaangażować podstawionych świadków, którzy mieli zdawać relacje jakoby widzieli na miejscu radzieckiego MIG-a dostarczonego Kubańczykom, co udowadniałoby, że Ameryka jest atakowana przez Kubę bronią dostarczoną przez obce mocarstwo.

W ramach Northwoods miano także zestrzelić amerykański samolot cywilny nad Kubą, który w rzeczywistości byłby dronem należącym do CIA. Przy tym samym punkcie zaplanowano także w tego ramach zainscenizowanie odbioru przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego sygnału mayday i eksplozji, aby uwiarygodnić całą prowokację.

Planowano także „niesprowokowane ataki” na samolot sił powietrznych USA u wybrzeży Kuby. Naddźwiękowe samoloty F-101 miały wystartować z bazy sił powietrznych na Florydzie, po czym jeden z nich miał przez radio komunikować, że został

ostrzelany przez kubańskie MIG-i. Samolot ten następnie miał powrócić do bazy, zostać ukryty podobnie jak ukryty zostać miał pilot, a amerykański okręt podwodny miał rozrzucić szczątki takiego samego samolotu u wybrzeży Kuby. Inni piloci lecący z rzekomo ostrzelanym pilotem mieli potwierdzić tą wersję zdarzenia. Lotnicza i morska misja poszukiwawczo-ratownicza następnie odnalazłaby i zidentyfikowała szczątki.

Innym pomysłem było wykorzystanie przez amerykańskich militarystów ewentualnej śmierci Johna Glenna, pierwszego Amerykanina, który wykonał lot orbitalny, do oskarżenia o nią Kuby i komunistów, celem rzecz jasna wszczęcia przeciwko temu krajowi kampanii wojennej.

Zaproponowano również kampanię bombową: kilka ładunków wybuchowych miało zostać zdetonowanych na terytorium USA, po czym aresztowano by rzekomych kubańskich agentów. Sfabrykowano by przy tym dokumentację udowadniającą ich winę, a całość zostałaby wykorzystana do operacji propagandowej mającej na celu dyskredytację władz w Hawanie.

O godzinie 14:30, 13 marca 1962 roku Lymon Lemnitzer, Przewodniczący Kolegium Połączonych Szefów Sztabów omawiał szczegóły Operacji Northwoods ze swoim szefem ds. działalności tajnej gen. Williamem Craigiem. Jeszcze tego samego dnia projekt Operacji Northwoods przedstawiono sekretarzowi obrony Kennedy'ego, Robertowi McNamarze. Następnie zaprezentowano pomysł wojskowemu doradcy prezydenta gen. Maxwellowi Taylorowi. Przebieg tych spotkań pozostaje tajemnicą. Trzy dni później sam prezydent John F. Kennedy zakomunikował Lemnitzerowi, że użycie jawnej siły wobec Kuby nie wchodzi w grę.

Pomimo wrogości prezydenta wobec agresji na Kubę Lemnitzer oraz szefowie sztabów wciąż apelowali o zgodę na wojenną kampanię przeciwko temu karaibskiemu państwu. Miesiąc po zaprezentowaniu Operacji Northwoods stworzono memorandum dla sekretarza obrony McNamary, w którym zapisano: „Połączeni

Szefowie Sztabów uważają, że problem kubański musi zostać rozwiązany w najbliższej przyszłości. [...] Ponadto nie widzą oni perspektyw na wczesny sukces w obaleniu obecnego reżimu komunistycznego ani w wyniku wewnętrznego powstania, ani zewnętrznych nacisków politycznych, ekonomicznych czy psychologicznych. Zgodnie z tym wierzą, że interwencja wojskowa Stanów Zjednoczonych będzie wymagana do obalenia obecnego reżimu komunistycznego”.

Pomimo iż Fidel Castro cieszył się wówczas powszechnym poparciem przez naród kubański, czego najlepszym dowodem była przynależność 80% mieszkańców jego kraju do Komitetów Obrony Rewolucji, organizacji, których celem było powstrzymanie działalności kontrrewolucyjnej, Lemnitzer chciał Kubańczykom narzucić swoje porządki. Jego celem nie było wyzwolenie tego narodu od władzy Castro, lecz stworzenie na terytorium tego kraju autorytarnego państwa policyjnego, które byłoby kontrolowane przez amerykański wojskowy reżim okupacyjny.

Lemnitzer nie otrzymał kolejnej nominacji na Przewodniczącego Kolegium Połączonych Szefów Sztabów i odesłano go do Europy, gdzie w 1963 roku został Naczelnym Dowódcą Połączonych Sił Zbrojnych NATO, którym pozostał do roku 1969. Po odejściu generała, który zatwierdził Operację Northwoods z JCS (Joint Chiefs of Staff), kolegium wciąż proponowało operacje fałszywej flagi, których celem było udowodnienie zbrodniczości reżimu kubańskiego i wytworzenie pretekstu do agresji na wyspę. Działań tych zaniechano w roku 1963.

Dokumentacja Operacji Northwoods została odtajniona dopiero 30 lat po jej zaprojektowaniu. Jednak wiedza o niej trafiła do szerokiej opinii publicznej dopiero w 2001 roku, wraz z książką Jamesa Bamforda pt. „Body of Secrets”. 3 sierpnia 2001 roku rząd Kuby potępił plany przeprowadzenia Operacji Northwoods.

Autorstwo: Terminator 2019

Źródło: WolneMedia.net

Źródłografia

1. https://en.wikipedia.org/wiki/Committees_for_the_Defense_of_the_Revolution
2. https://pl.wikipedia.org/wiki/Robert_F._Kennedy
3. https://pl.wikipedia.org/wiki/Fidel_Castro
4. https://pl.wikipedia.org/wiki/Lyman_Lemnitzer
5. <https://abcnews.go.com/US/story?id=92662&page=1>
6. <http://www.mtholyoke.edu/acad/intrel/kencast.htm>
7. https://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Northwoods
8. Bamford J., „Body of Secrets: Anatomy of the Ultra-Secret National Security Agency”, Nowy Jork, 2001 r.
9. Davis T., „Operation Northwoods: The Pentagon’s Scripts for Overthrowing Castro”, 2006 r.
10. Johnston C., „U.S. Militarism, Corporate Interests and World War III”, 2016 r.
11. The Joint Chiefs of Staff, „Memorandum for the Secretary of Defense: Justification for US Military Intervention in Cuba”, Waszyngton, 1963 r.